

Ένα κορίτσι τόν σύζυγο που όνειρεύεται. Άρκε έδως λίγη έ-
 ξηπνάδα, για να διορθώση όλες του τις μικροελλείψεις. Έγώ
 πάντως προτιμώ έναν άνθρωπο ήσυχο, τίμιο, έργατικό και
 ενάρετο, όχι πλούσιον, άρκει να έχη εκείνα που χρειάζονται
 για να δημιουργήση ευτυχισμένη οικογένεια. Ένας τέτοιος
 άνδρας, κοντά σε μία γυναίκα σοφάη και έγκυκλοπαιδικά
 μορφωμένη, είνε ό,τι χρειάζεται. Τώρα, για να είνε ευτυχι-
 σμένο ένα άνδρύνιο, εξαρτάται περισσότερο από τη γυναί-
 κα. Έκείνη πρέπει να προσπαθή να κάνει τόν σπίτι της ευτυ-
 χισμένο, δείχνοντας πάντοτε εúδιαθεσία και ικανοποιώντας
 τάς απαιτήσεις του συζύγου της. Πρέπει να τόν λατρεύη και
 να φοιτηζή να μαυτεύη τάς έπιθυμίας του. Τότε πειά θα είνε
 ευτυχισμένοι. Προτιμώ τόν γάμο από άμοιβαίαν εκτίμησιν
 και ποτέ από έρωτα. Έπίσης τρία παιδάκια είνε τó μεγαλεί-
 τερο συμπλήρωμα του γάμου. Καίτη Δουληγέρη

Ή Δις ΜΑΙΡΗ Β. (Άργος), μάς γράφει, όθά, κολλά και τα-
 κουράτια κι' έξω του έρκους τών οδώντων της, όί όποιοι αφαλάς θά
 είνε πολύ άγριοι :

Άπαντώ πρός τó άγαπητό μου «Μπουκέτο», επί του θεύν-
 τος εις τάς άναγνωστρίας του ερωτήματος για τó ζήτημα
 τού γάμου. Άλήθεια, μέγρι τούδε δέν έσκέφθη ποίος τέλος
 πάνταν άνδρας θα είνε ό ιδανικός σύζυγος για μένα, ποίος
 θα πληρή όλα τά γούστα μου. Έάν με ρωτούσε κανείς άλλος,
 θα έδισταξα να του φανερώσω τούς ιδέας μου, όσον άφορά τó
 συζυγικό ζήτημα, γιατί γνωρίζω έκ τών προτέρων ότι θα έ-
 δάγκωνε τά γεύλη του από τó κακό του. Τώρα όμως αλλάζει
 τó πράγμα. Λοιπόν, άφοú τó έ-
 πιθυμεί τó άγαπητό μου «Μπου-
 κέτο», του άπαντώ : 'Ο άνδρας
 πού θα με κάνει ευτυχισμένη
 και θά γίνη συγχρόνως ευτυ-
 χής κι' αυτός — γιατί πρέπει να
 ξέρετε ότι τά περισσότερα κλει-
 διά της ευτυχίας τού συζύγου
 τά κρατά εις τά χεράκια της ή
 σύζυγος του, γεγονός διά τó ό-
 ποιον πρέπει να υπερηφανευό-
 μεθα μείς όί θηλυκοί...άνθρωποι
 — ό άνδρας λοιπόν αυτός πρέ-
 πει να έχη όλα τά κάτωθι προ-
 τηρήματα και ... έλαττώματα :

Νά είνε κά τά πρώτον όλίγον
 μύωφ, ως πρός την έξηπνάδα,
 τούτέστιν να έχη ταμπίση λι-
 γάκι από τη βλακεία, για να
 μη βλέπη στο κάτω - κάτω και
 τά διάφορα ιδιαίτερα μου, τά...
 ποικίλλονται τόν συζυγικό μου
 βίον. Έπειτα πρέπει να είνε ό-
 λίγον άποκρουστικός εις τις γυ-
 ναίκες, να ζή πλουσιοπαρόχος,
 να τόν όδηγώ έγω εις τόν συ-
 ζυγικόν δρομον και όχι εκείνος
 έμένα, τού όποίου προήποθεσις
 είνε ή πλήρης ύπαταγη τού εις
 την θέλησιν μου, «ώσπερ...άκα-
 κον άρνιον» !... 'Ολα τά άνω-
 τέρω είνε τά κέντρα, περίε τών
 όποιων περιτρέφονται και αλ
 έξης μου απαιτήσεις, άποτελού-
 σαι, τρόπον τινά, τας περιφε-
 ρείας — πρός Θεού, δέν είμαι
 μαθηματικός — τών κύκλων τούτων : Νά είνε γενναϊόδωρος,
 περιποτικός σ' ε' μ' ε' να, να μην είνε ζηλότυπος και τó σπου-
 δαιότερον, να μη ποτέ λήη ποτέ όχι !... Τώρα θέλετε και τó
 γιατί έπιθυμώ και άπαιτώ τó τρυφερόν μου ήμισυ να είνε έ-
 σι : Μά νομίζω είνε εύκολο να τó καταλάβετε. Διότι είνε
 θά ζήσω, έγώ τουλάχιστον, ευτυχισμένη και θά άπορευθή
 τόν να παίζουμε διας της ήμερας τó γνωστό βιολι τών...άγα-
 πημένων (!) συζύγων. 'Ολα τά άνωτέρω άποτελούν, δυστυ-
 χώς, την καθαράν αλήθειαν. Και τώρα, άραγε, μπορώ να
 περιμύνη συαχαρητήρια από τας άπογόνους της Εύας ; !...
 Μαίρη Β.

Ή Δις ΖΗΝΟΒΙΑ ΜΑΚΡΗ (Πειραιεύς), μάς γράφει :
 'Αγαπημένο μου «Μπουκέτο». Δέν υπάρχουν ιδανικοί σύ-
 ζυγοι. Τούς ιδανικούς συζύγους τούς σφρηπλατούν τέτοιοις
 και καλύτεροις ή γυναίκες τους. 'Ολα τά άλλα είνε έλαφρά
 φιλολογία. Δηλαδή : Καλή σύζυγος — καλός σύζυγος. Σύ-
 ζυγος διεφθαρμένη και κακή — σύζυγος βάνουσος και εκδι-
 κητικός. Τίποτε άλλο πέραν αυτού.
 Μ' άγάπη
 Ζηνοβία Μακρή

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Νέες άπαντήσεις.

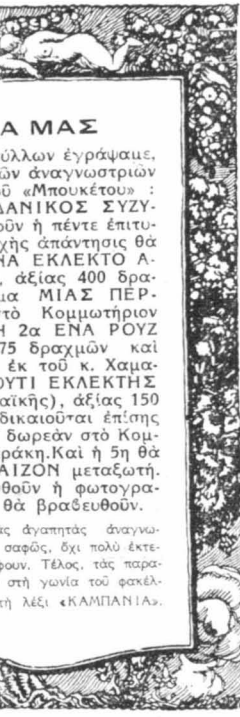
ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΧΟΝΤΡΩΝ

ΤΑ ΚΩΜΙΚΟΤΡΑΓΙΚΑ ΤΟΥ ΠΑΧΟΥΣ, ΤΑ ΒΑΣΑΝΑ ΤΩΝ ΧΟΝΤΡΩΝ

Ή χοντρός επέβηκε του λεωφορείου. Πώς έφραζε την πόρτα.
 Τι τραβούσιν οι δυστυχισμένοι χοντροί. Στέ έλαγνεί τών άπο-
 σκευών. Μιά δική εξ αίτιας του παχους.

Τό παρακάτω κωμικοτραγικό έπισόδι ο συνέβη τελευταίω σε μία πόλιν
 της Άγγλίας :

Ένώ ένα λεωφορείο αϊτοκίνητο ξεκινούσε, γυμνώ έπαδάτε, για τόν
 σπυροδρομικό σταθμό, έκανε την έμφάνισιν του, στα σκαλοπάτια ενός
 γειτονικού ξενοδοχείου, ένας ύπερβολικά παχός άνδρας, ό όποιος άρχισιν
 να τρέχη προς τó αυτοκίνητο. Τό πρώτο σε λίγο και με τη βοήθεια
 τών δύο θερωφών του ξενοδοχείου, οι όποιοι τόν έσπρωξαν μ' όλη τους
 τη δύναμη, κατόρθωσε να μπη μέσα. Μά όταν σε λίγο τó λεωφορείο
 έφτασε στο σταθμό, ό παχός κείνος τού άκουσε προσπαθήσας να κατέβη,
 'Ο τεράστιος όγκος τού σώματός του δέν πωρούσε με κανένα τρόπο
 από την πόρτα. Τό πιο άσχημο δέ ήταν, ότι ό χοντρός είχε...φραζάρι,
 και ότε μέσα πήγαινε ού' ε'ξω, έμποδίζοντας έτσι την έξοδο τών άλλων
 έπιβατών. Με άύτοια τότε
 σφραζίσματα, συνοδεύομενοι από βλα-
 στίμιες — τó τραίνο στράφη έκτο-
 μεταξύ, έτοιμο ν' αναχωρήση — ή
 άποκλεισμένοι έπαδάτε δουκισαν να
 μετακινήσουν τó ζωντανό από φρα-
 γμα, πού φράγγε και ξεριζώνει σάν
 αράλινα. 'Οξες τους όμως ή προσ-
 παθήσεις πήγαιναν άνωτες και έπε-
 δύνονταν επί θεοί τού διαστηματικού
 χοντρού. Έπιτέλους, έθαλιν τις φωνές
 κι' έβασσαν...επινοήσας άλ' τó
 σταθμό. Έπαυολούθησε τότε μία α-
 λεγνοσυμένη ομιολούρησις τού κείνου,
 από μέσα και άπ' έξω, και στο τέλος
 ό χοντρός σφραζίστηκε με πάταγο
 κάτω τού δρόμου, τή στιγμή άκριβώς
 πού ξεκινούσε τó τραίνο.

Η ΕΡΕΥΝΑ ΜΑΣ

Όπως εις σειράν φύλλων έγράψαμε,
 έκ τών άπαντήσεων τών άναγνωστριών
 μας στο ερώτημα τού «Μπουκέτου» :
 «ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΕ Ο ΙΔΑΝΙΚΟΣ ΣΥΖΥ-
 ΓΟΣ ;», θα βραδευθούν ή πέντε έπιτυ-
 χέστερες. Η 1η έπιτυχής άπάντησις θα
 πάρη ως βραβείο ΕΝΑ ΕΚΚΛΕΚΤΟ ΑΡ-
 ΡΩΜΑ (Ευρωπαϊκό), αξίας 400 δρα-
 γμών, και τó δικαίωμα ΜΙΑΣ ΠΕΡ-
 ΜΑΝΑΝΤ δωρεάν, στο Κομωπήριον
 τού κ. Χαμαράκη. Η 2α ΕΝΑ ΡΟΥΖ
 ΧΕΙΛΩΝ, αξίας 175 δραγμών και
 ΔΥΟ ΜΙΖ - ΑΝ - ΠΑΙ, έκ τού κ. Χαμα-
 ράκη. Η 3η ΕΝΑ ΚΟΥΤΙ ΕΚΚΛΕΚΤΗΣ
 ΠΟΥΝΤΡΑΣ (Ευρωπαϊκής), αξίας 150
 δραγμών. Η 4η θα δικαιούται έπίσης
 ΜΙΑΣ ΠΕΡΜΑΝΑΝΤ δωρεάν στο Κομ-
 ωπήριον τού κ. Χαμαράκη. Και ή 5η θα
 πάρη ΜΙΑ ΚΟΜΠΙΝΑΙΖΟΝ μεταξωτή.
 Έπίσης θα δημοσιευθούν ή φωτογρα-
 φίες τών Δίδων τού θα βραδευθούν.

Παρακαλούμε έπίσης τας άγαπητάς άναγνω-
 στρίας μας όπως άπαντούν ασφάς, όχι πολύ έκτε-
 νάς, και όπως καθαρογράφουν. Τέλος, τας παρα-
 καλούμε όπως σημειώσουν στή γυναικά τών περλά-
 λω της άπαντήσεώς τών τη λέξι «ΚΑΜΠΑΝΙΑ».

πλατύς κάτω στο πλατόφιμ τού σταθμού...

Ένας άλλος όμοιοπαθής του, ένας Αδριανός περιόδωνε πλασιέ,
 είχε λησεί τó προβλημα τών ταξιδιούων κατά τόν πιο από τά πρακτικά
 τρώτα : 'Οσάς έπόκειτο να ταξιδέψη, ζυγάζταν, έβγαζε μία φορ-
 τωτική και πήγαινε κατευθείαν στο βαγόνι τών άποσκευών.

Στό Λονδίνο, έδώ και λίγα χρόνια, ένας δυστυχής χοντρός παρου-
 σίστηκε μία μέρα στο γκασέ ενός σπυροδρομικού σταθμού και ζήτησε
 ένα εισιτήριο. 'Ο υπάλληλος όμως άρνήθηκε να τού δώση εισιτήριο, με
 την δικαιολογία ότι ή πόρτες τών βαγώνων δέν ήταν στά μέτρα του.
 Έντονα μεταξύ τού τραίνο ξεκίνησε και ό ταξιδιωτής αυτός έμνηστε την
 Εταρεία. Άνστιγώς όμως δικαστήσε έριμνη κι' έλασε τή δική, γιατί
 την ώρα πού θέλησε να βγη από τó ταξί, όταν έβγασε έξω από τó
 δικαστήριο, ...φραζάρισιν στην πόρτα και έπειδή τόν κορόιδεο ο κό-
 σμος πού μαζεύτηκε, διάταξε τόν σοφέμ να τόν γυρίση σπίτι του.

Άλλη μία φορά, σε μία περπατά μίας πολυκατοικίας στή Νέα Ύορκ,
 ένας χοντρός ένοικος έβγαζε της χρονιάς του για τó λόγο ότι είχε
 άποκλείσει με τόν όγκο τού σώματός του την έξοδο τών παντοβλήτων
 ένοίκων. Έπιτέλους, μ' ένα δυνατό σπρωξιμο, τόν πέταξαν κάτω, τόν
 ποδακάτησαν και τόν άφρασαν ανάσπυτο, ως ότου τόν μάζεψαν έπειτα
 από λίγη ώρα οι πυροσβάτες.